

[Malchau.]

visse betæneligheder ved enkelte af lovforslagets bestemmelser. Dette gælder særlig ordningen af det lokale civilforsvar med kommandomyndigheden delt mellem civilforsvarschefen, det vil sige politimesteren, og civilforsvarskommissionen med borgmesteren som formand. Jeg har også hele tiden været betænkelig ved denne ordning, som kan medføre en svækkelse af slagkraften og dermed handlekraften i civilforsvaret, og jeg har ikke ment at kunne undlade at gøre opmærksom herpå.

Man har fra indenrigsministeriets side bl. a. spurgt Den danske Købstadforening om dens syn på dette spørgsmål, og svaret fra købstadforeningen går ud på, at bestyrelsen principielt må anse det for rigtigst at følge lovforslagets formulering, idet man må gå ud fra, at det i reglen vil være muligt for de to myndigheder at komme til enighed, og skulle der ikke kunne opnås enighed, så må bestyrelsen for købstadforeningen holde for, at det må være borgmesteren, der i katastrofetilfælde har myndigheden inden for købstadens område. Dette svar fra købstadforeningen er jo nærmest hvad man kan kalde for et orakelsvar, og der er så kun tilbage at håbe, at man opnår denne enighed i en given situation, før katastrofetilfælde indtræffer.

Også jeg vil ligesom det ærede medlem hr. Bjerre beklage, at man ikke har kunnet finde en for alle parter tilfredsstillende løsning med hensyn til anvendelsen af de kvindelige korps, DKB og Danmarks Lottekorps. Hvor fejlen ligger, skal jeg ikke udtale mig om. Der kan være fejl på begge sider. Jeg håber imidlertid, at hele dette spørgsmål kan få en endelig løsning, når vi nu formentlig i nær fremtid skal til at gennemføre en ny forsvarsordning, idet der også både ved de militære værn og ved hjemmeværnet vil blive brug i allerhøjeste grad for kvindelig hjælpetjeneste.

Jeg vil i denne forbindelse gerne minde om, hvad Eisenhower i sin bog „Korstog i Europa“ udtaler om de kvindelige hjælpetropper, som han ikke kan rose højt nok. Deres anseelse, siger han, voksede uafbrudt fra den dag, de første ankom, ja, general Patton forsikrede endog, at en af hans værdifuldeste medarbejdere var hans lottekontorchef. Dette gælder altså for kvindernes indsats i felten, men det vil sikkert i endnu højere grad kunne overføres med henblik på kvindernes anvendelse i civilforsvaret.

De opgaver, som civilforsvaret vil få, er som nævnt store og betydningsfulde, så at

alt må sættes ind på at gøre det til et elitekorps. Jeg finder det derfor også forkert at bygge det op, omend kun delvis, på kasserede værnepligtige og militærnægtere. Fornylig har forøvrigt også en ung mand nægtet på grund af religiøs overbevisning at lade sig iklæde CB-uniform. Mandskabet må ligeledes have den bedst mulige uddannelse, for at enhver kan udfylde sin plads.

Jeg vil udtrykke min tilfredshed med ændringen i det oprindelige forslag vedrørende karréværn. Bestemmelserne herom findes i lovforslagets § 33, hvorefter staten helt eller delvis kan afholde udgifterne ved anskaffelse af håndkraftsprojter og lignende materiel.

Det er rigtigt nok, som det ærede medlem hr. Bjerre var inde på, at det er i allerhøjeste grad bemyndigelser, som gives til ministeren. Det må vi indrømme, det er det. Men dertil er at sige, at over en regering står altid en rigsdag, og over en rigsdag står altid vælgerne, så derfor er det i hvert tilfælde min tro, at også de bestemmelser, der er nedfældet i dette lovforslag, vil af den til enhver tid siddende regering blive ført ud i livet i den ånd, som det har været hensigten med lovforslaget.

Jeg kan på mit partis vegne tiltræde det foreliggende lovforslag og tilsiger vor støtte til lovforslagets hurtige gennemførelse i det høje ting.

P. N. Petersen (Røjle): Det foreliggende lovforslag er jo gennemdrøftet i det andet høje ting, og det har efterhånden formået at samle et overmægtigt flertal af socialdemokratiet, de konservative, venstre og retsstatsfolkene i det andet høje ting, så jeg må anse det for nytteløst at prøve på at gennemføre ændringer her i salen. Derfor forstår jeg heller knap motiveringen, som det ærede medlem hr. Bjerre var inde på, da han forlangte, at lovforslaget skulle i udvalg. Det er jo en kraftig desavouering af hans partifæller i det andet høje ting.

For at forebygge enhver misforståelse må jeg sige, at vi indenfor det radikale venstre er ganske på det rene med nødvendigheden af en forsvarlig ordning af civilbeskyttelsen. Vi har jo i de fem onde år, under den sidste verdenskrig, høstet visse erfaringer, der kan tjene som vejledning for en kommende ordning, men jeg kan ikke trigøre mig for et stærkt indtryk af, at den særlige psykose, der har grebet vide dele af befolkningen i den sidste tid, har påvirket fædrene til denne lovgivning på den måde, at de gør det tekniske apparat mere omfattende og kostbart, end forholdet iøvrigt indbyder til. Af bemærkningerne til lovfors-